

ת"פ 26065/07/14 - מדינת ישראל נגד דורון אלעד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 26065-07-14 מדינת ישראל נ' אלעד 3.12.17

בפני כבוד השופטת טלי חיימוביץ

המאשימה: מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד גילדין מפרקליטות מיסוי וכלכלה

נגד

הנאשם: דורון אלעד באמצעות ב"כ עו"ד ברון

החלטה

בקשת הנאשם לפי סעיף 81 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד - 1984 (להלן: "חוק בתי המשפט"), לתיקון טעות בהכרעת הדין מיום 24.10.17.

ביום 24.10.17 הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בין היתר בעבירה של עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח, או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון (ריבוי עבירות) על-פי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס - 2000.

בהכרעת הדין נערך תחשיב של עסקאות חייבות בדיווח, על פי צו איסור הלבנת הון (חובות זיהוי, דיווח וניהול רישומים של נותני שירותי מטבע למניעת הלבנת הון ומימון טרור), תשע"ד - 2014 (להלן: "צו איסור הלבנת הון").

לטענת ב"כ הנאשם, טעה בית המשפט בכך שחילץ את שווי העסקאות החייבות בדיווח, מכלל המחזור, במקום לחלץ את מספר הפעולות החייבות בדיווח, מכלל הפעולות. זאת מהטעם שחובת הדיווח על פי צו איסור הלבנת הון, הינה בגין **פעולה**, כאמור בסעיף 8 לצו איסור הלבנת הון.

ב"כ המאשימה טוען מנגד, כי הבקשה חורגת מגבולות סעיף 81 לחוק בתי המשפט, ומהווה ערעור על קביעות בית המשפט. עם זאת, הסכים לרציונל העומד בבסיס הבקשה, ועל כן לתיקון שתיים מהקביעות, באופן שיאמר כי מדובר בהערכת **שוויין** של העסקאות. בכל מקרה, בחינת הערכים המוגנים בעבירות נשוא כתב האישום, נוגעת להיקף הפעולות שלא דווחו, ולא למספרן או לחלקן בכלל הפעילות.

דין

הבקשה אינה עומדת באמות המידה של סעיף 81 לחוק בתי המשפט. זו לשון הסעיף:

"(א) מצא בית משפט כי נפלה טעות בפסק דין או בהחלטה אחרת שנתן, רשאי הוא, תוך עשרים ואחד ימים מיום נתינתם, לתקנם בהחלטה מנומקת... לענין זה, "טעות" - טעות לשון, טעות בחישוב, פליטת קולמוס, השמטה מקרית, הוספת דבר באקראי וכיוצא באלה".

בע"א 9085/00 שטרית נ' אחים שרבט חברה לבניין בע"מ, נז (5) 462 נאמרו הדברים הבאים:

"טעויות סופר עניינן תיקון שגיאות שחלו מחמת פליטת קולמוס או השמטה מקרית, טעות לשון, טעות בחישוב והוספת דבר באקראי. מדובר בעיקר בשיבושים טכניים שחלו שניתן לתקנם בתוך 21 יום מיום מתן ההחלטה".

טענות ב"כ הנאשם אינן עוסקות בתיקונה של טעות שנפלה בחישוב שנערך, על בסיס הנתונים שהוצבו בהכרעת הדין (למעט מספר עניינים זניחים), אלא, כי הטעות נפלה כבר בבסיס הנתונים בו נעשה שימוש, והוא עותר לשנות את בסיס הנתונים, למספר הפעולות במקום לשוין.

מטעם זה, אין מדובר בטעות בחישוב, ומקומה של הטענה אינו במסגרת בקשה לפי סעיף 81 לחוק בתי המשפט.

למעלה מן הצורך אומר, כי דרך החישוב אליה מכוון ב"כ הנאשם נכונה כשלעצמה, ואינה עומדת בסתירה לזו שננקטה בהכרעת הדין. על כן, ככל שישבו ב"כ הנאשם כי יש להעלות טענות אלה במסגרת הטענות לעונש, יעשה כך, בהתבסס על הנתונים שאוזכרו בבקשה.

אלא שאני ביקשתי להדגיש בהכרעת הדין, את האחוזים מתוך המחזור, דהיינו, את שוין של הפעולות החייבות בדיווח מתוך כלל מחזור העסקאות.

בהקשר זה, איני מקבלת את הטענה המובלעת בבקשה, לפיה, אין משמעות לשווי העסקאות, אלא רק למספרן היחסי. כלום יעלה על הדעת כי יבחנו רק מספר הפעולות, מבלי שתינתן הדעת גם על היקפן הכספי? האם די באמירה כי 5% (או 1%) מכלל הפעולות שבוצעו, מתוך מחזור יומי של \$300,000, היה חייב בדיווח, לשם הבנת העניין, או שמא יש גם לנקוב בערכן של אותן פעולות?

זאת ועוד, התחשיב נערך על ידי באופן המסוים הזה, גם כדי לבחון את מהימנות גרסתו של מגן, גרסה שהיוותה יסוד מרכזי בראיות המאשימה.

אפנה שוב לציטוט חקירת מגן, בה התייחס לעסקאות חייבות דיווח בתחום המרת המטבע:

"חוקר מספר 3, אסף וולפיש: אתם מבקשים ממני לנסות לכמת את האחוזים... כמה עסקאות בתחום המרת המטבע הינם מעל חמישים אלף ₪, ואני עונה..."

נחקר מנחם מגן: אני חושב שאתמול טעינו שם, לא מרביתן, זה לא נכון... זה הרבה פחות. זה אלף, זה אלפיים, זה שלוש, זה חמש... זה עשר אלף... זאת אומרת שזה חמש עשרה אלף דולר בערך? אפילו לא

עשרה אחוז אני חושב, יש פתאום מחמישים אלף שזה יסגור את הכל, או שמונים...עשרים אחוז אם אני אהיה קיצוני.

חוקר מספר 3, אסף וולפיש: אוקי, בין עשרה לעשרים אחוז?

נחקר, מגן: כן (ת/19ג עמוד 43 שורה 31).

כאשר מגן מדבר על עסקאות חייבות בדיווח והחלק שלהן במחזור הכולל, הוא אינו עוסק במספר הפעולות החייבות בדיווח מתוך כלל הפעולות שבוצעו באותו היום, למרות שיתכן ולכך כיוון החוקר, אלא בסכומיהן (50,000 או 80,000), ומכאן גוזר את האחוזים. דהיינו, מגן עוסק במפורש באחוזים מכלל המחזור ולא מתוך מספר הפעולות.

לכן, על מנת לבחון את מהימנותו, היה מקום ללכת בדרך בה הוא ערך את התחשיב - אחוזים מכלל מחזור העסקאות.

אני מקבלת את טענת ב"כ הנאשם כי ב-ת/69 נמצאו 24 חשבוניות, ולא 25 חשבוניות כפי שנכתב בהכרעת הדין, מתוכן חמש חשבוניות בסכומים חייבים בדיווח, וכי היחס בין הסכומים החייבים בדיווח למחזור הכולל הוא 52% ולא 67%, כפי שנכתב בהכרעת הדין.

אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם ביחס ל-ת/68. בבדיקה חוזרת נמצא כי ת/68 כולל 11 חשבוניות מתוכן שלוש חשבוניות בסכומים החייבים בדיווח, כאמור בהכרעת הדין.

על כן, אני דוחה את הבקשה, בכפוף להסתייגויות שפורטו לעיל.

ניתנה היום, ט"ו כסלו תשע"ח, 03 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.